

BoN

Bohdašín, Vanovka, Rokole, Bydlo

BOHDAŠÍNSKÉ OBECNÍ NOVINY

www.bohdasin.cz ; obec.bohdasin@dobruska.net

redakční rada: Ing. Jaromír Štěpán, Hana Matějčková,
Josef Černý, šéfredaktor Bohuslav Rychetský+
stálí spolupracovníci: Josef Mádr+, Ljuba Rychetská

3/ 2017

Září

22. září nastala podzimní rovnodennost a začal podzim

Lidové pranostiky na podzimní čas

Teplé září - dobře se ovoci i vínu daří.

Na dešti v září rolníku moc záleží.

Jaké počasí v září, tak se i březnu vydaří.

Teplý říjen - studený únor.

Čím déle vlaštovky u nás v říjnu prodlévají, tím déle pěkné a jasné dny potrvají.

Bouřka v říjnu třebas malá, sotva na to zima stálá.

Spadne-li v říjnu listí, bude mokrá zima.

Je-li prosinec deštivý, mírný a proměnlivý, není se kruté zimy třeba báti.

Mrazivý prosinec, mnoho sněhu, žíznivý roček bude v běhu. www.pranostiky.cz

Co se u nás událo od posledně ?

12. srpna pořádali místní hasiči již 14-tý ročník soutěže „ Bohdašínská proudnice“. Počasí sice moc nepřálo, bylo celkem chladno, ale to nemohlo zabránit úsilí jednotlivých družstev v jejich soupeření o co nejlepší výkon.

9. září projel Bohdašínem již 5-tý ročník cyklistického závodu „ Grand Prix královéhradeckého kraje.

V Bohdašíně se stále něco děje. A to je dobře.

Informace obecního úřadu

V pondělí 11. září se konalo veřejné zasedání obecního zastupitelstva. Projednáno bylo hospodaření obce k 31. 8. t. r., sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. a sazebník za vylepování plakátů na veřejné plakátovací plochy obce pro politické strany a politická hnutí podle zákona č. 247/1995 Sb. (částka 3,- Kč za plakát formátu A3. Bezúplatné vylepování by bylo darem obce politické straně či hnutí a to obec podle zákona nesmí). Dále byla schválena darovací smlouva na 4.000,- Kč mateřské školce Slavoňov, kam dochází 1 dítě z naší obce. Starosta informoval zastupitele o postupu prací na dokončení stavebních úprav (zateplení) čp. 74, kdy podání žádosti o dotaci z programu IROP, výzva č. 37, brzdí chybějící projekt. Pak teprve můžeme vypsat výběrové řízení na dodavatele zakázky a podat žádost. Zastupitelstvo se též zabývalo postupem prací na projektu rekonstrukce části komunikace 1020/1 (cesta od kravína na hořejší konec k č. p. 57).
V jednom úseku asi 90 m bude třeba snížit podloží cesty, aby nedošlo k jejímu přílišnému navýšení vůči kovovýrobě JIPAM, rovněž tak bude nutno po zaměření něco málo ploch dokoupit od sousedních majitelů. Zástupce firmy JIPAM s.r.o., přítomný na zasedání, souhlasil s 50-ti % finanční spoluúčastí na zvýšených nákladech v daném úseku. V obchodě došlo k poruše vodního čerpadla. Proto zastupitelstvo schválilo rozpočtové opatření č.2/2017, kterým se převádí z paragrafu vnitřní správa 15 000,- Kč na paragraf vnitřní obchod. Na veřejném zasedání bylo přítomno 6 zastupitelů (1 omluven) a 4 občané obce.

Hospodaření obce k 31. 8. 2017

Příjmy v tis. Kč	Rozpočet	Skutečnost	%
Sdílené daně celkem	1 125	794	71
DPH	1 000	771	77
Místní poplatky	64	64	100
Daň z nemovitostí	245	184	75
Neinv. dotace ze SR	58	39	67
Ostatní příjmy	165	137	83
Celkem příjmy	2 657	1 950	73

Výdaje v tis. Kč	Rozpočet	Skutečnost	%
Vnitřní obchod	6	18	300
Komunikace	210	27	13
Školy a školky	12	8	67
Děti, mládež, kultura	60	44	73

Bytové hospodářství	1 310	335	26
Veřejné osvětlení	40	19	48
Odpady	120	60	50
Požární ochrana	70	29	41
Veřejná zeleň	100	58	58
Zastupitelstvo obce	180	117	65
Činnost místní správy	486	136	28
Příspěvky DSO	13	13	100
Ostatní výdaje	50	35	68
Výdaje celkem	2 657	899	34

Stav peněžních prostředků na účtech obce k 31. 8. 2017 **5 490 349 Kč**

Dne **14. září** vstoupila v platnost veřejná vyhláška Ministerstva zemědělství ČR o zákazu těžby v lesních porostech smrku a borovice. Zákaz se netýká těžby nahodilé a jejího zpracování, ze zákazu jsou vyjmuty lesy národních parků a jejich ochranných pásem. Přesné znění této vyhlášky je vyvěšeno na úřední desce OÚ a v elektronické podobě na stránkách www.bohdasin.cz.

28. října bude opět zajištěn svoz nebezpečného odpadu, u hasičské zbrojnice v době 10^{50} – 11^{15} hod, ve Vanovce 12^{00} – 12^{15} hod. Do domácností budou ještě doručeny plakátky.

Starosta

Léto 2017

Letošní léto jsem si, co se cestování týká, opravdu užila. Hned 2. července jsme odjeli na Slovensko, do lázeňského městečka Lubochňa. Leží na úpatí Velké Fatry. Po Velké Fatře jsem toužila, protože jsem tam byla v 8. třídě základní školy na školním výletě. Pamatovala jsem si idylickou krajinu, kopečky, ovečky, zvonečky a baču. Za těch třicet šest let se krajina dost změnila, oveček výrazně ubylo, ubylo i pastvin a Fatra je hodně zalesněná. Ale krajina na Slovensku je nádherná, hory obzvlášť. Lubochňa je malé lázeňské městečko, moc pěkné. Ubytovali jsme se v penzionu Astoria. Sympatický pan majitel koupil starou lázeňskou budovu z roku 1895 a celou ji zrekonstruoval. Uvnitř jsou pěkné pokoje a společenská místnost a kuchyňka, penzion má i novou střechu, zbývá ještě udělat novou fasádu. Všichni ubytovaní jsme byli z Čech a každý večer jsme se sešli venku na zastřešené terase, povídali si, kde jsme byli, pan majitel nám dával dobré tipy na výlety a naléval nám tatranský čaj - výborný bylinný likér. Druhý den jsme vyrazily na horu Šíp. Pěšky jsme šli do vedlejší vesnice Stankovany, přešli Váh a stoupali k vrcholu. Za celou cestu jsme potkali pouze jednu starší slovenskou dvojici. Paní se nás přátelsky zeptala: " Jdete na Šíp?"

Po naší kladné odpovědi dodala: "Ale behajú tady medvedě" a šli dál. Já docela znejistěla: " Ivo, co budeme dělat? Co když potkáme medvěda?" „No, má se dělat hluk, tak zpívej"pravil můj muž. "Výborný, já sotva dýchám a budu zpívat, ne?" A sebrala jsem dva kameny a celou cestu až na vrchol jsem s nimi tloukla. Vyplašila jsem jen jednu myš, medvěd se neobjevil. Večer nám pan majitel se smíchem řekl, že to je jen folklor pro turisty, že je takhle lidi straší. Medvědi se prý turistickým cestám vyhýbají. No každopádně bych tam sama nešla. Les byl dost hluboký a ponurý. Ale výstup stál za to, výhled z vrcholu byl dech beroucí. Samé kopce, v údolí se vinul Váh. Sestoupili jsme přes osadu Podšíp, kterou tvoří samé staré malinké roubenky. Třetí den jsme jeli na kole z „ kúpelí“ Lúčky přes hřeben Chočských vrchů a cestou zpátky jsme se zastavili ve vesnici Kalameny, kde v lese vyvěrá 33°C teplý pramen a tvoří tam jezírko. Jsou to takové přírodní termály, vstup zdarma, moc lidí o tom neví, jen místní. Tam jsme se naložili do vody a vůbec se nám nechtělo vylézt. Toto místo nám doporučil pan domácí a ještě nám doporučil travertinové přírodní jezírko ve vesnici Stankovany,3km od našeho penzionu, kde byla 22°C teplá voda, velice zdravá pro pleť. Čtvrtý den den jsme jeli 28 km dlouhou Ľubochňanskou dolinou, kde je udělaná asfaltka na místě staré elektrifikované lesní železnice. Pátý den pobytu jsme jeli nad Liptovskou Maru projít Prosieckou dolinu, kde se leze i po žebřících. Krásné místo. Pak jsme se vykoupali v Liptovské Mare a na mé přání jsme sjeli k Tatralandii (tam bych nešla, odrazují mě místa, kde je hlava na hlavě), ale chtěla jsem vidět jednu místní atrakci - a sice dům naruby. Postavil to prý nějaký podnikatel jako protest proti státní byrokracii, ale stojí to za návštěvu. Chodíte po stropě a nad sebou máte nábytek, lednici, vanu, záchod atd. Venku stojí vedle domu zaparkované auto taky obráceně. Dům je naruby a ještě nakřivo, takže vám to naruší koordinaci a připadáte si jak opilí.

Poslední den našeho pobytu na Slovensku jsme jeli do Kremnice. Kremnica je krásné historické město, kde se těžila ruda a je tam od středověku až do dneška fungující mincovna a muzeum mincí. Nádhera, doporučuju. Cestou tam jsme jeli přes zeměpisný střed Evropy ve vesnici Kremnické baně. Na tom místě stojí malý kostelík. Z Kremnice jsme jeli už do Čech a zastavili jsme se ve Vsetínských Vrších ve vesnici Velké Karlovice, kde jsme se ubytovali v kempu.

Tady bych se ráda zmínila o tom, proč tak ráda cestuju. Kromě toho, že opravdu ráda poznávám nová místa, přírodu a památky, tak se také ráda setkávám na cestách s lidmi, co potkám. Většinou jsou to příjemná setkání, která člověka potěší a obohatí, ať už je to sympatický majitel penzionu, milý průvodce po památce, parta cyklistů nebo turistů, milá obsluha v restauraci atd. I proto mám ráda kempy, lidé, co si tam postaví stan, jsou většinou obyčejní, žádní snobové, na nic si nehrají a dá se s nimi třeba večer u ohýnku prima popovídat. Tady ve Velkých Karlovicích v malém příjemném kempu si vedle nás postavil stan sympatický pán se psem briardem. Vykládal nám, že ženu se švagrovou a dvěma dcerami poslal letecky k moři, manželce se vymluvil na práci, že s nimi nemůže a hned po jejich odletu

vyrazil se psem na čtrnáctidenní toulání se psem po moravských horách. Že u moře by se trápil a taky v práci dělá s lidmi, tak si v létě od lidí potřebuje odpočinout. To ho naprosto chápu. Taky v létě vyhledávám klid po celoročním štěbetání dětí v družině.

Ve Velkých Karlovicích začíná jedna z nejhezčích cyklostezek na Moravě - podél Vsetínské Bečvy. Jedete pohodlně krásnou krajinou přes hezké vesničky až do Vsetína. Cestou se můžete stavit vykoupat v zatopeném štěrkovišti v Novém Hrozenkově. Krásná čistá voda. Tak jsme chodili a jezdili po Vsetínských vrších a poslední den pobytu jsme zajeli do Rožnova pod Radhoštěm do skanzenu. Skanzen má tři prohlídkové okruhy a za projití stojí všechny tři. Valašské městečko, valašskou vesnici a mlýnskou dolinu. V mlýnské dolině stojí průmyslové objekty poháněné vodou, které jsou všechny v provozu. Třeba pila, kovárna, koželužna , mlýn atd. Ve valašské vesnici se nám nejvíc líbila stará škola, kde velice poutavě vyprávěl pan učitel v důchodu o způsobech výuky v dřívějších dobách. Určitě by fungovaly i dnes.

Ze skanzenu vede odbočka k Jurkovičově rozhledně, která je úplně nová, ale postavená podle sto let starého Jurkovičova návrhu. Vrátili jsme se ze Vsetínských vrchů a za pár dní jeli do Plzně na promoci. Prošli jsme si centrum Plzně, náměstí, chrám sv. Bartoloměje. Leoš nás pozval do studentského kampusu, kde jsou různé fakulty a mezi nimi krásný udržovaný park, spousta míst na odpočinek a sportovní vyžití. Leo nás provedl i fakultou designu a umění, kde studuje. Budova je nová, moderní ve stylu open spice - otevřený prosklený prostor, kde vidíme všechna umělecká odvětví, která se tam studují. Přespali jsme ve studentském bytě a druhý den jsme jeli do Starého Plzence, kde je hrad Radyně a rotunda.

V srpnu jsme odjeli na pár dní na Vysočinu, do Žďáru nad Sázavou do kempu u rybníka Pilák. Na druhé straně rybníka je vybudované sportovně-rekreační centrum, kde jsou různá hřiště, pláž, asfaltka pro bruslaře, cvičební stroje, prolézačky atd. Chodila jsem tam ráno cvičit. Jezdili jsme na kole po okolí, protože Vysočina je nádherná. Pak jsme se přesunuli kousek dál na Lucký vrch nad vesnicí Telecí blízko Poličky. Na Luckém vrchu je turistická chata, kde se můžete najíst a dát si vyhlášený Lucký vánek (bylinný likér). U chaty je tábořiště s úplně novými sociálkami, kde zaplatíte pouhých 30,-Kč za ubytování, víc nic. Nic za stan, nic za auto. Jezdili jsme na kole po okolí, třeba do Poličky, což je hezké město. Také jsme jeli přes Veselí, kde má chalupu prezident. Nejeli jsme se na ni podívat. Další týden jsme jeli do Rychlebských hor do Černé vody. Jsou tam mezi cyklisty známé rychlebské stezky. Dost náročné stezky pro cyklisty

na horských kolech, kteří už něco umí. My jsme jeli první den pohodovou lesní cestou do lázní Jeseník, tam jsme v parku prošli vodoléčbou podle Priessnitze - různé potůčky a jezírka v parku s ledovou vodou na léčbu dolních končetin. Zajímavé a v létě osvěžující. Druhý den Ivo a jeho bratr jeli na stezky a já se švagrovou jsme jeli pohodovou lesní cestou do Vidnavy, kde jsem ochutnala naprosto vynikající zmrzlinu z černého bezu. Další den ráno pršelo, tak jsme jeli do jeskyní na Pomezí a pak na poutní místo Boží hora u Králík. Nádherný výhled na Jeseníky. Pak už jsme zamířili na Pastviny a v Nekoři jsme se zastavili na zvěřinových hodech.

Poslední prázdninová cesta vedla do Jizerských hor, do Hejnic, kde jsou také „ singltreky“ pro cyklisty. Ale my tentokrát s kamarády dělali pěší tůry po Jizerských horách na vodopády Černého potoka, Bílého potoka a vodopády Štolpich. Také jsme šli naučnou stezku po přirozeném lese s interaktivními zastaveními. Byli jsme i ve Ferdinandově v arboretu. Pokud jste v Hejnicích, nezapomeňte se podívat na nádhernou katedrálu a do lázní Libverda na obří sud.

Takže tohle bylo moje letní putování, o které jsem se chtěla podělit a znovu žádám ostatní, napište také o svých zajímavých cestách, podělte se o zážitky. Budu ráda a čtenáři také. Rozhovor s někým z vesnice bude příště, slibuji. Léto uběhlo tak rychle, že jsem to nestihla, omlouvám se všem. Děkuji za pochopení a přeji krásné zážitky.

Hana Matějčková

Blahopřání jubilantům

V posledním čtvrtletí tohoto roku oslaví významné životní jubileum naši spoluobčané :

18. října	paní Milada Lepšová	Bohdašín č.p. 44	91 let
23. října	paní Milada Machatová	Bohdašín č.p. 82	85 let
24. října	pan Jan Flídr	Bohdašín č.p. 16	75 let
29. listopadu	pan Václav Rejthar	Bohdašín č.p. 24	75 let
3. prosince	paní Drahomíra Hůlková	Bohdašín č.p. 66	70 let

Přejeme všem jubilantům hodně zdraví, štěstí a životní pohody.

Redakce

Grand Prix Královéhradeckého kraje

V sobotu 9. září se konal tradiční cyklistický závod. Dopoledne jela kategorie Hobby neboli amatéři. Na trati dlouhé celkem 118 km startovalo 169 mužů a 8 žen rozdělených podle věku. V kategorii veteránů nad 60 let se ze 14- ti závodníků umístil náš občan pan Jan Flídr na velmi slušném 6. místě s časem 4 hod. 10 min. a 13 sec. Jistě výkon hodný obdivu. Kdo z nás by ujel na kole tolik km v jeho věku? Můžeme mu jen pogratulovat a tiše závidět kondici.

Odpolední část, závod profesionálů vyhrál Polák Zielinski Kamil, když trať dlouhou 171 km ujel v čase 4:23:59.

Hladký průjezd naší obcí i přilehlými křižovatkami zajistili naši hasiči, za což jim patří dík.

J. Štěpán

Bohdašínská Proudnice

V sobotu 12. srpna proběhl již čtrnáctý ročník soutěže o Bohdašínskou proudnici.

Letos se nakonec do soutěže přihlásilo jedenáct družstev a družstvo domácích obsadilo dělené první místo s družstvem z Osečnice. Letošní soutěž byla ztížena tím, že běh po lávce museli absolvovat všichni členové týmu, takže jen velmi málo soutěžících hasičů zůstalo suchých. Počasí sice opět nepřálo, ale i díky počtu přihlášených družstev se soutěž vydařila.

Výsledková listina
14- tého ročníku soutěže o Bohdašínskou proudnici
12. 8. 2017

St.č.	Soutěžní družstvo	Čas.1	Čas.2	Čas.3	Výsl.čas	Pořadí
1	**Osečnice A**	**105,34**	**105,28**	**105,32**	**105,31**	**1**
5	**Bohdašín**	**105,39**	**105,22**	**105,31**	**105,31**	**1**
2	**Lukavice**	**108,12**	**107,81**	**107,53**	**107,82**	**2**
6	**Nový Hrádek**	**114,17**	**114,62**	**114,42**	**114,4**	**3**
9	**Osečnice B**	**115,22**	**115,18**	**115,16**	**115,19**	**4**
8	**Skořenice**	**116,19**	**116,53**		**116,36**	**5**
3	**Čánka A**	**128,1**	**128,63**	**128,99**	**128,57**	**6**
11	**Bohdašín u ČK**	**146,75**	**145,02**	**146,84**	**146,2**	**7**
7	**Čánka B**	**148,29**	**148,69**	**148,22**	**148,4**	**8**
10	**Bohdašín L**	**181,28**	**181,06**	**181,24**	**181,19**	**9**
4	**Bohdašín u ČK ml.**	**184,54**	**184,6**	**184,44**	**184,53**	**10**

Odpolední program, vlivem chladného počasí už tak vydařený nebyl. Přesto proběhly soutěže na lávce, sice s trocha nižší účastí soutěžících.

Běh s míčkem přes lávku vyhrál ze třech soutěžících Michal Špirka. Jízdu na trakaři vyhrálo ze třech zúčastněných družstvo Linhart-Linhart. Boj na lávce ze dvanácti soutěžících nakonec vyhrál Kuba Linhart.

Večer proběhla zábava na venkovním parketu. Účast i díky počasí opět nebyla nejvyšší. Vstupné sice na zaplacení hudby nestačilo, ale díky tržbě nakonec zábava neskončila v červených číslech.

V sobotu 14. října od 17^{00} hod. proběhne posvícenské posezení spojené s grilováním a reprodukovanou hudbou.

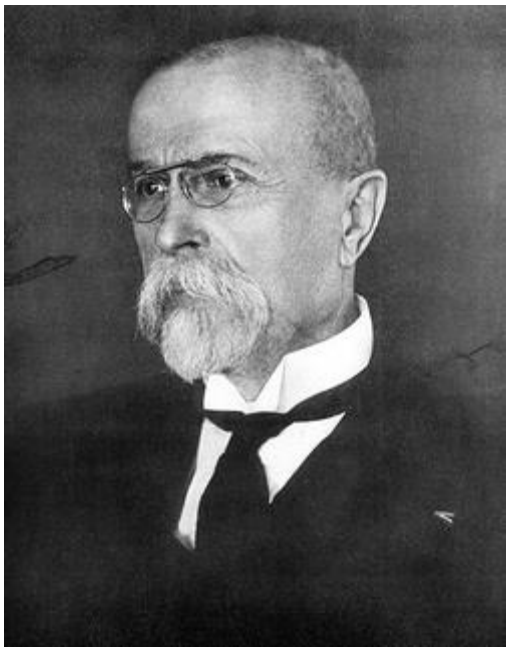
Hasiči Bohdašín

Něco málo z historie

14. září uplynulo 80 let od smrti našeho prvního presidenta Tomáše Garrigue Masaryka. Něco málo připomínek proběhlo ve sdělovacích prostředcích, nicméně stojí za to si tuto mimořádnou osobnost českých dějin připomenout blíže.

T. G. Masaryk se narodil 7. března 1850 v Hodoníně v rodině kočího a kuchařky. Po studiích ve Strážnici, v Brně a na universitě ve Vídni dokončil studia v roce 1876. V roce 1878 se v New Yorku oženil s Američankou Charlotou Garrigue a podle ní si nechal i část příjmení. Spolu měli postupně 5 dětí (Alice, Herbert, Jan, Eleonor a Olga).

Po rozdělení pražské university na německou a českou část byl jmenován profesorem filosofie. Zde založil a vedl časopis Athenaeum, zapojil se do veřejné kritiky rukopisů Královédvorského a Zelenohorského.

V roce 1881 byl zvolen poslancem do Říšské rady za Mladočeskou stranu. Hájil hlavně zájmy slovanských národů, bojoval za větší autonomii českých zemí v rámci Rakousko – uherské monarchie. Pro neshody s vedením strany se v roce 1893 mandátu vzdal a začal se věnovat více historii. Zároveň se projevoval jako člověk s velkým sociálním cítěním (podporoval osmihodinovou pracovní dobu a všeobecné volební právo), tak i s velkým smyslem pro spravedlnost, když v roce 1899 vystoupil s požadavkem na revizi tzv. „hilsneriády“.

V roce 1900 založil Českou stranu pokrokovou, za niž byl v letech 1907 a 1911 zvolen znovu poslancem Říšské rady.

Po špatných zkušenostech získaných v Říšské radě s rakouskou vládou a její zahraniční politikou Masaryk počátkem první světové války opustil svůj prvotní názor, že Rakousko – Uhersko by bylo možno reformovat do moderní federace autonomních států podle národností a začal připravovat nezávislost národů a vystoupení českého národa ze svazku monarchie. Svých osobních styků, známostí a zkušeností Masaryk využil již při své první cestě do západní Evropy na podzim roku 1914. Seznamoval ostatní politiky s českými požadavky na sebeurčení národů. Proto se stal pro monarchii nebezpečným a byl na něho vydán zatykač, jeho žena byla v té době uvězněna. Nemohl se tedy z ciziny vrátit zpět do Čech.

Z ciziny spolupracoval s Dr. Edvardem Benešem, M.R. Štefánikem a ostatními krajany po světě, získal jejich podporu a v roce 1915 v Ženevě poprvé vyhlásil veřejně požadavek vytvoření samostatného státu. Protože mimo monarchii měl velkou publicitu a uznání, stal se téhož roku profesorem na anglické Kingś College v Londýně. V roce 1916 se na přímluvu M. R. Štefánika sešel s francouzským premiérem Briandem v Paříži.

Zde, v exilu, byla téhož roku založena Československá národní rada, jejíž požadavek na vznik samostatného československého státu velmoci bojující proti Rakousko – uherské monarchii uznaly za právoplatný.

Aby dodal programu České národní rady větší váhu, v únoru 1917 odjel T. G. Masaryk do Ruska shromažďovat z vojenských zajatců a ostatních lidí vojsko.

Dal tak vznik Československým legiím, které měly postupně až 50 000 mužů. Podléhaly České národní radě a byly začleněny jako spojenci do francouzské armády. Po říjnové revoluci a uzavření separátního míru mezi Ruskem a Německem se vydal z Moskvy přes Sibiř do Japonska, aby připravil cestu legií do Francie. Protože věděl, že americký president T. W. Wilson bude mít v poválečné Evropě významné slovo, odcestoval Masaryk 7. března 1918 do Spojených států. Tady psal, přednášel a agitoval mezi krajany. Dík Masarykovu působení a úspěchům legií se americký president rozhodl odmítnout rakouský návrh na federalizaci monarchie a postavil se za nároky sebeurčení slovanských národů v Evropě.

O svém zvolení presidentem Československé republiky po revoluci 28. října 1918 a vyhlášení samostatnosti byl T. G. Masaryk informován ještě za pobytu v Americe. Cestou domů navštívil již jako oficiální president Československé republiky Anglii, Francii a Itálii. Do Prahy dorazil 21. prosince 1918, kde byl přivítán s velkými oslavami jako president Osvoboditel. V dalších volbách v letech 1920, 1927 i 1934 byl opětně presidentem zvolen.

V roce 1935 byl však pro vážnou nemoc nucen abdikovat a jeho nástupcem se stal Dr. Edvard Beneš, dlouholetý spolupracovník a přítel.

Tomáš Garrigue Masaryk zemřel v Lánech 14. září roku 1937, kde je také na vlastní žádost pohřben.

Masarykova osoba bývá často spojována jen s tzv. První republikou, ačkoli značnou část svého díla vytvořil již před ní, zvláště literární časopiseckou činnost, díla filosofická i práce jako poslance v říšské radě, různých spolcích a stranách.

Za celoživotní práci pro republiku byl zákonem č. 232/1935 Sb. označen titulem „President Osvoboditel“ a k jeho osmdesátým narozeninám se parlament usnesl na zákoně „ Masaryk se zasloužil o stát“(Lex Masaryk). Podle internetu a literatury připravil J. Štěpán

Přejeme všem občanům Bohdašína, Vanovky ,Bydla i Rokole krásný podzim.

Redakce

Toto číslo bylo vydáno 29. 9. 2017 v počtu 95 ks.